

Op de vlucht voor jezelf

Zelfkennis heeft te maken met het eerlijk kijken naar de keuzes die je maakt en de redenen waarom je die keuzes hebt gemaakt. Dit vraagt dagelijks onderzoek, bijvoorbeeld aan het einde van iedere dag.

Dit onderzoek van de eigen motieven en de eigen keuzes kan zich in de loop van de jaren geleidelijk uitbreiden naar het onderzoeken van wat je in voorgaande levens in werking hebt gezet en waar je nu de gevolgen van ondervindt.

Wanneer je deze weg zou volgen, dan kom je verder met het beter leren kennen van jezelf. In het verlengde hiervan kun je dan verder komen met het leren accepteren van jezelf, ook al is dit vaak moeilijk als je weet welke keuzes je in voorgaande levens hebt gemaakt.

In het verlengde van het leren accepteren van jezelf kan er dan uiteindelijk iets rijpen wat Zelfliefde wordt genoemd.

Dit is een heel lange weg, maar de mogelijkheden om hieraan te werken zijn nu buitengewoon gunstig.

Maar het overgrote deel van de lichtwerkers kiest ervoor om druk te zijn met allerlei andere dingen en wil zichzelf eigenlijk liever niet beter leren kennen, bang voor wat men op deze weg tegen zou kunnen komen.

Theoretisch vindt de groep lichtwerkers dat je je vooral *niet* door angst moet laten leiden, maar in praktijk gebeurt precies het tegenovergestelde. In feite laat de groep zich voortdurend leiden door angst, zonder onder ogen te willen zien wat er eigenlijk gebeurt.

Het Ego heeft vaak de grootste moeite met het volgen van de weg van Zelfkennis, want wanneer je eerlijk gaat kijken naar de keuzes die je *zelf* maakt, dan wordt al snel duidelijker dat hier vaak nog veel aan te verbeteren valt en *dat* is nu net wat een lichtwerker niet graag hoort.

Men is voortdurend druk met het zichzelf profileren als een “helper” en je kunt deze rol eigenlijk alleen maar op je nemen als je zelf schijnbaar sterk staat. Wanneer je de weg van Zelfkennis volgt en je eigen zwakheden steeds beter herkent, dan botst dit met het superioriteitsgevoel dat veel lichtwerkers hebben ontwikkeld in de diepte van hun hartcentrum.

Vanuit superioriteitsgevoelens vindt de groep dat men heel goed in staat is om anderen te kunnen helpen, terwijl men op een andere visie uit zou kunnen komen wanneer men eerlijk de weg van Zelfkennis zou volgen.

Door eerlijk te kijken naar jezelf, herken je waarschijnlijk veel beter dat je *zelf* in mindere of meerdere mate beschadigd bent geraakt door de ervaringen van ons evolutieproces in de afgelopen duizenden jaren, waarin de groep verschrikkelijke dingen heeft meegemaakt.

Een groot deel van de groep lichtwerkers is betrokken geraakt bij de verschrikkingen van WO II en is daar nog lang niet van hersteld.

Wanneer je dit herkent in jezelf door zelfonderzoek, dan wordt het steeds duidelijker dat er eerst meer ruimte nodig is voor jouw eigen herstelprocessen, vóóordat je anderen zou kunnen helpen met hun processen. Maar wanneer je nog niet zover bent gekomen dat dit voldoende duidelijk is, dan kan het zijn dat je door een gebrek aan Zelfkennis en door de vatbaarheid voor superioriteitsgevoelens, de overtuiging hebt dat je al *wel* zover bent dat je anderen zou kunnen begeleiden op het spirituele pad.

***Veel lichtwerkers zijn vooral druk met anderen
in plaats van met hun eigen spirituele huiswerk.***

Het redderscomplex is diep verankerd in de groep en dit zorgt ervoor dat veruit de meesten vooral naar buiten zijn gericht en voor het overgrote deel voorbijgaan aan wat er in de diepte van hun eigen hart leeft.

De meesten komen niet verder dan een zorgvuldig opgebouwd verhaal over wie ze volgens eigen zeggen zouden zijn. Vaak is dit een versie van zichzelf die om wat voor reden dan ook past bij wat het Ego graag wil. Het imago dat men op die manier opbouwt, voldoet in praktijk om het Ego voldoende ruimte te geven door te kunnen gaan op diens weg.

In de diepte van het hartcentrum leeft er dan gewoonlijk een onrustig gevoel dat erop neerkomt dat wanneer men aan meer gedegen zelfonderzoek zou beginnen, de uitkomst van zo'n onderzoek zou zijn dat het Ego dan niet meer verder kan gaan op diens weg.

Vanuit deze diepe angst op de bodem van het hartcentrum vermijden veel lichtwerkers de weg van Zelfkennis. Het is in feite een volkomen bewuste keuze om dit zo te doen, tegen beter weten in.

***Het overgrote deel van de lichtwerkers is op de vlucht voor zichzelf
en weet dit eigenlijk heel goed.***

Wanneer je deze keuze maakt, dan is het gevolg hiervan dat je *niet* uitkomt bij het leren accepteren van jezelf en dat je daardoor ook *niet* uit kunt komen bij zoiets als Zelfliefde.

Je bent dan *niet* in harmonie met jezelf en komt daar ook *niet* verder mee.

Het zoeken naar schijnbaar logische verklaringen, zoals dat bijvoorbeeld bij familieopstellingen gebeurt, helpt je *niet* verder op de weg van Zelfkennis. Het is in feite vooral een vorm van misleiding van jezelf en anderen. Er komt dan een verklaring uit waar je je misschien graag achter wil verschuilen, maar met diepgaand zelfonderzoek heeft zo'n opstelling niets van doen.

De mensen die hun innerlijke weten volgen, voelen aan dat deze weg je *niet* verder zal helpen om jezelf beter te leren kennen, ook al volgen talloze mensen deze heilloze weg. Op die manier misleiden mensen zichzelf en anderen, tegen beter weten in.

Ook het communiceren met je “innerlijke kind” - wat dat dan ook moge zijn - helpt je niet verder bij het beter leren kennen van jezelf. Het is vooral emotionele aandacht die je dan aan zo'n entiteit geeft, want dat is wat er in feite gebeurt wanneer je communiceert met je “innerlijke kind”.

Er bestaat niet zoiets als een afgesplitst deel van jezelf. Jij bent één geheel en ondeelbaar. In de situatie van een “innerlijk kind” heb je in alle gevallen te maken met een entiteit, die om wat voor reden dan ook jouw energieveld is binnengedrongen en die nu probeert jouw vertrouwen op te wekken door zich voor te doen als een deel van jou. Maar wanneer je jouw innerlijke weten volgt, dan voel je aan dat je zo'n bedrieger in jouw binnenwereld beter geen aandacht kunt geven en het beste maar gewoon zo veel mogelijk kunt negeren.

Maar de meeste lichtwerkers hebben zichzelf aangeleerd - tegen beter weten in - dat ze het beste vriendjes zouden kunnen zijn met alle mensen in hun buitenwereld en met alle aanwezigen in hun binnenwereld. Wanneer je die overtuiging hebt, dan sta je daarmee toe dat er allerlei verbindingen in stand worden gehouden die buitengewoon schadelijk zijn voor jouw energieveld en voor jouw ontwikkeling.

*Wanneer je de verkeerde weg volgt,
dan ervaar je in jouw binnenwereld heel direct de gevolgen hiervan,
zodat je dit voor jezelf kunt checken.*

Wanneer je een weg volgt die volkomen botst met jouw innerlijke weten, dan zijn de gevolgen hiervan dat je aan de binnenkant een voortdurende onrust voelt, een regelmatige angst en twijfel over de vraag of je eigenlijk wel de juiste weg volgt.

Wanneer je deze signalen ervaart is het belangrijk stil te staan bij de weg die je hebt gekozen. Als je hebt gekozen voor een weg die overeenstemt met jouw innerlijke weten, dan is er op jouw beste momenten een Shalom-gevoel in de diepte van jouw hartcentrum, waardoor je de bevestiging krijgt dat de weg die je volgt juist is en aansluit bij jouw innerlijke kompas.

Maar wanneer je in het hele afgelopen kwartaal dit diepe gevoel van rust en ontspanning *niet* hebt ervaren, dan is dat een signaal dat de weg die je volgt *niet* aansluit bij jouw innerlijke weten.

Het is in zo'n situatie belangrijk stil te staan bij de keuzes die je nu maakt voor wat betreft de weg die je wil volgen.

Wanneer je merkt dat er voortdurend woede is in de onderstroom in jouw binnenwereld, dan is dat een signaal dat je *niet* de goede weg volgt.

Wanneer je merkt dat je steeds vatbaarder begint te worden voor lust, dan is dat een signaal dat deze energie grip begint te krijgen op jouw binnenwereld en jouw innerlijke rust ondermijnt. Het is in zo'n situatie belangrijk om opnieuw te kijken naar de manier waarop je met seksualiteit wil omgaan.

De geschiedenis van de mensheid is gedomineerd door twee machtige goden. De ene is de godin van de twist, Eris. De andere is de god van de strijd, Ares. Deze twee hogere goden hebben lange tijd onze geschiedenis bepaald en ook in de komende periode zullen deze twee goden volop van zich laten horen.

Aan het einde van de heel grote cyclus die nu afgerond wordt, zullen juist deze twee heel grote krachten een belangrijke rol gaan spelen.

De lichtwerkers zijn eigenlijk nooit bestand geweest tegen de inwerking vanuit deze twee machtige goden. In de periode van de eindexamens die nu gaande is, wordt ieder van ons opnieuw met deze hogere goden geconfronteerd. Ieder van ons krijgt nu een nieuwe kans om keuzes te maken in de manier waarop je op de inwerking vanuit deze krachten wil reageren.

Aan het einde van de heel grote cyclus, worden allerlei dingen beter zichtbaar gemaakt voor wie dat onder ogen wil zien. De Waarheid wordt niet opgedrongen, maar slechts aangeboden aan wie daarnaar op zoek is.

Op dezelfde manier wordt ook Genegenheid niet opgedrongen, maar slechts aangeboden aan wie daar voldoende op is voorbereid.

Wanneer iemand de Waarheid afwijst en die vooral buiten de deur wil houden, dan is er in praktijk ook geen ruimte voor het ontvangen van Genegenheid.

Veruit de meeste lichtwerkers zijn *niet* geïnteresseerd in de Waarheid, omdat die bedreigend is voor de superioriteitsgevoelens van het Ego. Tegelijkertijd claimen veel lichtwerkers wel te kunnen leven in "licht en liefde".

Voor de mensen die hun innerlijke weten volgen, wordt het steeds duidelijker dat deze visie niet aansluit bij het innerlijke weten. Deze visie is volstrekt ongeloofwaardig. Degenen die de weg van Zelfkennis afwijzen, kunnen ook geen kanaal worden voor Genegenheid. Zo eenvoudig is het.

*De lange weg van Zelfkennis
gaat via grondig zelfonderzoek
naar acceptatie van jezelf.*

*Zolang je jezelf niet hebt geaccepteerd,
zal er ook geen Zelfliefde zijn.*

*En zolang er geen Genegenheid is voor jezelf,
zal er ook geen Genegenheid zijn voor anderen.*

De Ego's van de lichtwerkers komen in de vóór ons liggende periode steeds meer in moeilijkheden terecht, waardoor de ene na de andere steeds meer van het zelfgemaakte voetstuk zal gaan vallen.

Het Ego ervaart zo'n proces als verschrikkelijk, maar voor het inwonende bewustzijn - voor degene die jij eigenlijk bent - is zo'n teneergang van het Ego een prachtige kans om nieuwe en betere keuzes te maken.

Wanneer het Ego steeds verder vastloopt, is dit een heel gunstig moment om opnieuw te kijken naar de fundamentele keuzes die je nu maakt en die je hiervóór hebt gemaakt. Zolang het Ego succesvol is, zal die er vaak voor kiezen om door te gaan op diens weg. Maar wanneer het Ego gebroken wordt, ontstaat er vaak veel meer ruimte voor nieuwe en betere inzichten.

Het kan dan zijn dat het Ego beter gaat inzien dat het al lange tijd op de vlucht is voor zichzelf en dat dit uitstel betekent van het beter leren kennen van jezelf. Juist door te ervaren dat het Ego helemaal is vastgelopen op diens weg, komt er meer ruimte om niet meer weg te vluchten bij jezelf vandaan, maar de verbinding aan te gaan met jouw kern, met wie jij in wezen bent.

*Dit artikel is bedoeld voor alle mensen die hun innerlijke weten willen volgen.
Het is kennis die aangeboden wordt aan alle lichtwerkers.*

*Door dit zorgvuldig met jouw hart te onderzoeken,
kom je sterker te staan in het leren samenwerken met jouw Ziel, jouw hogere Zelf.*

Voor meer info zie www.johansinnema.nl